

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KRAJOWA RADA IZBY ARCHITEKTÓW RP

Warszawa, 21 czerwca 2024 r.

L.dz. 168/KRIA/2024/w

Pan
Czesław Mroczek
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Dotyczy: DP-WL.0231.22.2024.WR

W odpowiedzi na pismo dotyczące opiniowania projektu ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej (numer w wykazie prac UD70, dalej „projekt ustawy”), które wpłynęło do Krajowej Rady Izby Architektów RP w dniu 17 czerwca 2024 r., Krajowa Rada Izby Architektów RP przekazuje poniżej swoje uwagi.

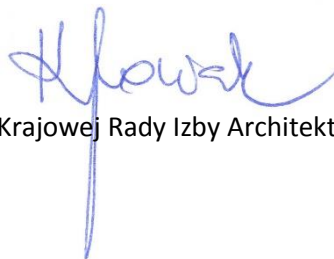
1. W art. 77 ust. 3 projektu ustawy wskazano, że w uzasadnionych przypadkach, w szczególności w przypadku wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych lub przewidywanego wystąpienia zagrożenia, właściwy organ ochrony ludności poleca właścicielowi lub zarządcy budowli ochronnej przygotowanie jej do użycia. Jest to przepis nakładający na obywateli konkretne obowiązki. W związku z tym, powinien być on możliwie precyzyjny. Użycie w przepisie wyrazów „w szczególności” oznacza, że katalog sytuacji, w których mogą być one nałożone jest otwarty. W ocenie KRIA RP przepis taki nie spełnia wymogu zasady określoności prawa.
2. W art. 77 ust. 4 projektu ustawy określono, jakie czynności obejmuje przygotowanie budowli ochronnej do użycia. Pomoc finansowa państwa w tym zakresie została określona jako fakultatywna. Zdaniem IARP, pomoc taka powinna być obligatoryjna, mając na uwadze w szczególności, że obejmuje m.in. „zgromadzenie odpowiednich zapasów”.
3. Tożsama jak w pkt 1 uwaga dotyczy art. 80 ust. 2 projektu, odnoszącego się do nakazu przystosowania pomieszczeń budynków, garaży podziemnych, tuneli, budowli ziemnych, wykopów i tym podobnych obiektów do pełnienia funkcji ochronnych oraz wykonania miejsc doraźnego schronienia, przystosowanych do tymczasowego ukrycia ludności.
4. Zgodnie z art. 83 ust. 1 projektu „Organy ochrony ludności mogą przekazywać właścicielom lub zarządcom budowli środki finansowe na: budowę budowli ochronnych, zaliczonych do obiektów zbiorowej ochrony na podstawie porozumienia lub decyzji właściwego organu ochrony ludności; przebudowę budowli w celu spełniania wymogów budowli ochronnej; dostosowanie obiektów do spełniania wymagań, o których mowa w art. 73 i 74; organizowanie

miejsz doraźnego schronienia; remont i utrzymanie obiektów zbiorowej ochrony oraz przygotowanie budowli ochronnych do użycia.”.

W ocenie Krajowej Rady IARP finansowanie, o którym mowa wyżej powinno obejmować 100% kosztów inwestycji. Co więcej, postuluje się, aby było ono obowiązkowe, a nie fakultatywne, jak wynika to z obecnego brzmienia projektu. W tym celu proponuje się zastąpienie wyrazu „mogą”, wyrazem „przekazują”. Taka zmiana zachęci inwestorów do realizacji tych obiektów.

5. W art. 139 pkt 2 projektu ustawy proponuje się dodać pkt 13 w art. 33 ust. 2 ustawy Prawo budowlane. Oznacza to, że do wniosku o pozwolenie na budowę dołączać się będzie dodatkowy dokument w postaci porozumienia lub decyzji, o których mowa w art. 75 lub 76 projektowanej ustawy. Należy jednak zwrócić uwagę, że w art. 85 proponuje się ustanowić centralną ewidencję obiektów zbiorowej ochrony. Natomiast w art. 85 ust. 5 określa się obowiązki organów aa-b jako współpracujących z Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej w sprawach prowadzenia i aktualizacji ewidencji. W takiej sytuacji zasadna jest rezygnacja z nakładania na inwestora obowiązku przedłożenia organowi aa-b dodatkowego dokumentu. Skoro organy aa-b będą miały dostęp do systemu to same będą mogły sprawdzić, jaka jest podstawa uznania za obiekt zbiorowej ochrony (porozumienie lub decyzja). Celowe byłoby w art. 75 i art. 76 wskazać obowiązek przekazywania zarówno zawartych porozumień jak i decyzji o uznaniu obiektu za budowlę ochronną również właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej.
6. Rozważyć należy również, czy zmiana proponowana w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo budowlane nie będzie skutkować utratą mocy obowiązującej rozporządzeń wydanych na podstawie art. 7 tejże ustawy. Zgodnie z przepisem art. 7 Prawo budowlane „Właściwi ministrowie, określając warunki techniczne, o których mowa w ust. 1, uwzględniają wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 1-2b”. Skoro zaś zmianie ulegnie art. 5 ust. 1 pkt 6 poprzez dodanie wymagań, o których mowa w opiniowanej ustawie, de facto zmianie ulegną wymagania, które należy brać pod uwagę wydając rozporządzenia. Dojść tu może więc do tzw. pośredniej zmiany przepisu upoważniającego, co skutkować może utratą mocy przepisów wydanych na jego podstawie.

Krzysztof Nowak, Architekt IARP

Sekretarz Krajowej Rady Izby Architektów RP